

- 2) datę i miejsce wydania orzeczenia;
- 3) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe prowadzącego rozprawę;
- 4) imię i nazwisko i inne dane, ustalające tożsamość obwinionego;
- 5) postanowienie o winie, a w przypadku uznania obwinionego za winnego — określenie czynu przypisanego obwinionemu, naruszonego przepisu, wymiaru kary i podstawy prawnej ukarania, a ponadto — w razie nałożenia kary grzywny — wymiaru aresztu zastępczego, gdy ściągnięcie grzywny będzie niemożliwe (art. 10 prawa o wykroczeniach);
- 6) uzasadnienie orzeczenia;
- 7) pouczenie o trybie i terminie odwołania.

2. Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręcza się obwinionemu.

§ 11. 1. Od orzeczenia okręgowego urzędu górniczego obwiniony albo jego obrońca może wnieść za pośrednictwem tego urzędu odwołanie do Wyższego Urzędu Górniczego w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

2. Odwołanie wnosi się na piśmie.

§ 12. 1. Wyższy Urząd Górniczy w postępowaniu odwoławczym zaskarżone orzeczenie utrzymuje w mocy, uchyla lub zmienia, przy czym może uzupełnić postępowanie dowodowe z urzędu lub na wniosek odwołującego się. Wyższy Urząd Górniczy może wydać orzeczenie bez przeprowadzenia rozprawy, chyba że odwołujący zażąda jej przeprowadzenia.

2. Postępowanie odwoławcze prowadzi pracownik Wyższego Urzędu Górniczego z wyższym wykształceniem prawniczym, wyznaczony przez prezesa tego urzędu.

3. Wyższy Urząd Górniczy nie może podwyższyć kary orzeczonej przez okręgowy urząd górniczy.

4. Na podstawie wyników postępowania Wyższy Urząd Górniczy wydaje orzeczenie.

§ 13. Do postępowania odwoławczego mają odpowiednie zastosowanie przepisy o postępowaniu w pierwszej instancji.

§ 14. Orzeczenie wydane przez Wyższy Urząd Górniczy jest prawomocne.

II. Postępowanie nakazowe.

§ 15. 1. W przypadkach gdy okoliczności ustalone przez organy inspekcyjne urzędu górniczego lub organy technicznej inspekcji pracy nie nasuwają wątpliwości co do winy, okręgowy urząd górniczy może bez przeprowadzenia postępowania nałożyć nakazem karnym grzywnę do wysokości 300 zł, jeżeli to jest uzasadnione małą szkodliwością społeczną popełnionego wykroczenia.

2. Do nakazu karnego stosuje się odpowiednio przepis § 10.

§ 16. 1. Od nakazu karnego ukarany może wnieść w ciągu 7 dni od daty doręczenia sprzeciwu pisemny do okręgowego urzędu górniczego, który wydał nakaz karny.

2. W razie wniesienia sprzeciwu nakaz uważa się za niebyły, a okręgowy urząd górniczy rozpatruje sprawę w postępowaniu zwyczajnym.

3. Nakaz karny, od którego nie wniesiono w terminie sprzeciwu, staje się prawomocny i podlega wykonaniu.

III. Przepisy końcowe i przejściowe.

§ 17. Orzeczenie i nakaz karny podlegają wykonaniu z chwilą uprawomocnienia.

§ 18. Jeśli przepisy rozporządzenia nie stanowią inaczej, stosuje się odpowiednio:

- 1) do postępowania przed urzędami górniczymi przepisy o postępowaniu administracyjnym;
- 2) do wykonania orzeczeń tych urzędów przepisy o orzecznictwie karno-administracyjnym.

§ 19. W sprawach wszczętych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, a nie zakończonych prawomocnym orzeczeniem, postępowanie toczy się według przepisów tego rozporządzenia.

§ 20. Przepisy rozporządzenia dotyczące zasad i trybu wymierzania kar przez okręgowe urzędy górnicze mają odpowiednie zastosowanie do urzędów górniczych o właściwości szczególnej, powołanych na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 21 października 1954 r. o urzędach górniczych (Dz. U. z 1954 r. Nr 47, poz. 223 i z 1957 r. Nr 1, poz. 4).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

14

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1958 r.

w sprawie utworzenia funduszu handlowych kredytów zagranicznych.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się fundusz celowy handlowych kredytów zagranicznych, zwany dalej „funduszem”.

§ 2. Minister Finansów określi zasady funkcjonowania funduszu, a w szczególności jego dochody i wydatki, tryb pla-

nowania oraz sposób rozliczeń funduszu z budżetem centralnym.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*